

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды рукихъ сяять) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наймен. певтот" виходить по 2 печат. ар
кушъ кожного 15-го и поєднаного для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиця
Галицка.

Всі листи, посылки і реклами відправлять поштовимъ
підъ адресомъ: редакція і адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.
Галицка.

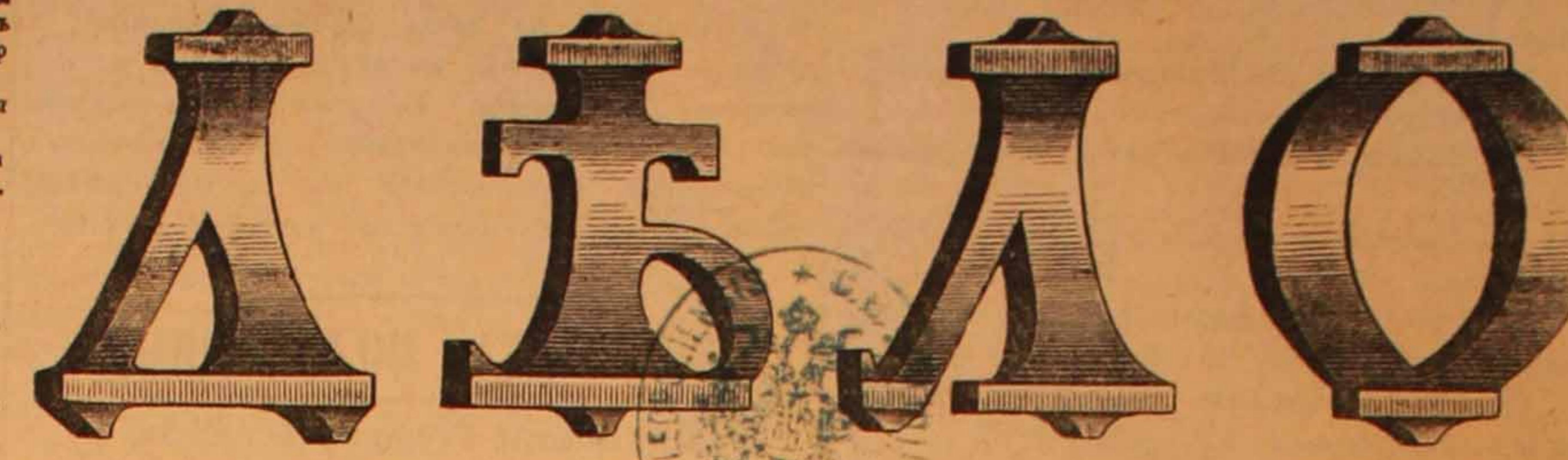
Рукописи не звертаються тільки на попереднє заслане
желані.

Подібноке число стоить 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. а. в. бть однієї
трічкої поштової.

Реклами неопечатаній вільний від порта.

Предплату належить посыпти франко (найлучше
поштовимъ, переважомъ) до: Адміністрації часописа "Діло"
ул. Галицка Ч. 44.

Нові симптоми.

Въ нашихъ статіяхъ підъ заг. "Io triumphe" виказали мы, супротивъ триумфальнихъ воскликівъ деякихъ газетъ, що до воскликівъ такихъ на дѣлѣ даже не богато найдеся причини; въ статіяхъ п. з. "Новій дорогъ" старались мы після нашого глубокого пересвѣдченя вказати на конечності модифікації якъ заграницю такъ и внутрішнюю політики твої держави, котра уважала потреби шукати обезпеки въ обіймахъ жалізного канцлера, а въ складъ котрої входить кольканайць міліонівъ нашого народа. Заразъ въ І-шій статії "Новихъ дорогъ" предсказали мы на підставѣ певнихъ симптомівъ, що въ близькій будущинѣ належить зовсімъ напевно ожидати трицвісарського звѣзу, хочь отзыви офіціяльнихъ газетъ ще тоді нѣчого въ тоймъ взглідѣ певного не приносили. Нинѣ замѣчаємо новій симптомъ, котрій якъ зъ одної сторони утвердждає насъ що-разъ бльше въ попередній вже висказанихъ поглядахъ, такъ зъ другої сторони позволяють виробити собѣ думку що до дальнішого розвою межинародныхъ и межиславянськихъ относинъ.

Менше насту ту можуть обходити такі справы, якъ розширеніе границъ россійськихъ въ центральній Азії, египетський Магді (о ко-треї доси на пр. напевно не знали, чи жіє ще, такъ непевній и неточній вѣсти о нѣмъ доходить), межинародній переговоры въ Берлінѣ що до пароходства на двохъ могучихъ артеріяхъ воднихъ центральної та західної Африки: Конго и Нігеръ, вѣчній мабуть переговоры Франції съ Хінами, и т. п. Може бути, що кн. Бісмаркъ рѣшився займатись такими справами, щобъ втівернути загальну увагу бть заостреныхъ конфліктівъ въ Европѣ, — щобъ впрочемъ використати частъ обезпеченої status quo, а по можности дости підъ напоромъ подальшихъ интересовъ до новихъ ему пригоднихъ союзівъ або конфліктівъ. Але будь що будь, такій отдаленій справи можуть поки-що мати для насъ лише посереднє и хвилеве значеніе, а при найлем-шій перемѣнѣ взаємнѣ въ Европѣ зйшли-бъ они изїже зовсімъ зъ очей. Що до центральної чи західної Африки, то гдѣ теперъ и въ приближеню означити, якъ обста-вни визворить тамъ могучий історичний ро-звій; поки тривають теперѣшній обставини

въ Европѣ, поки жіє Мольтке а на поготові

стоить півтора мільйона багнетівъ для его status quo Russiæ? Заостренье рівнізації съ вправної руки, поті нѣ Магді нѣ Конго не зможуть зменшити гнетучої переваги Нѣмеччини въ Европѣ. Що-жъ до центральної Азії, то мы вже разъ зазначили, що новій добичѣ Россії тамже можуть, бодай на теперъ, мати бльше значеніе тягару, нѣжъ користі.

Якій результатъ принесли Скерневицѣ? Передовѣтъ не принесли они анѣ нѣякого тревалого результату, анѣ навіть (здається) нѣякого письменного и стисло що до часу ограниченої обезпеченії status quo. Що наша держава не зъбовязалась до зѣчого, що переговоры въ Скерневицяхъ не довели до порозуміння, не полагали — хочь-бы лише въ дечомъ конфліктівъ, що лишається имъ виключно характеръ приязного зближенія монархівъ, а що найбльше: умовленої проволоки съ запевненіемъ status quo, — доказомъ сего: цѣловите поминанье скерневицкого зѣзу въ послѣдній троновій промовѣ до угорського парламенту, и одушевлене принятие сей про-мовы всею и офиціально угорскою прасою, принятие, котре мало всѣ цѣхи ворожону супротивъ Россії демонстрації и досить немило вразило россійську дипломатію. Do ut des; значить, нѣкотра держава не могла зъ огляду на свои жизненній интересы згодитись дати толькъ, колько другій яко conditio sine qua non ставили. Такій же результатъ послѣдніго трицвісарського звѣзу потверджав цѣловито и послѣдна тронова промова до австро-угор-скихъ делегацій.

Не перечать тому и послѣдувавшій по Скерневицяхъ факты. Форти въ Галичинѣ будуються, взглядно зброяться, такъ спѣшно, якъ на се лишь перетяженії финанси позволяють; не занедбується реорганізація армії, проектуються новій форти въ Семигородѣ. Status quo, котре въ Европѣ значить толькъ, що безнадіяна переваага Нѣмеччини, змінилось на Балканѣ хиба о столько, що Румунія ще тѣснійше лучиться съ Австрією; доказомъ сего покликуванье до Букарешту, для обнія тамже тeki въ міністерствѣ, бувшого посла румуньского у Вѣдні, рѣшучого прихильника тѣсніго союза съ Австрією, п. Карпа. Не перечать тому и новій симптомъ австро-славизму та католико-славизму. Status quo запевнене дово-мъ часу до приготовань оружійнихъ и неоружійнихъ.

А які-жъ користи запевнене теперѣшнє

status quo Russiæ? Заостренье рівнізації съ Англією въ центральній Азії? Збільшенну симпатію славянськихъ народівъ? Доки буде тревати сей status quo, котрого Россія по довгій вайдробівъ п. Гирса по Европѣ, съ бѣдою добилася (кн. Долгоруковъ вѣдивъ давати кн. Бісмаркови інформації дотично дислокациї россійськихъ войскъ вzdovжъ нѣмецкої, а може и австрійської границѣ)?!... На се отповѣдь легка и певна: доки кн. Бісмаркъ позволить, доки его ласка. Чи може переводитися важній реформи внутрі держави? Пере-водиться, але въ Нѣмеччинѣ и въ Австрії: кн. Бісмаркъ вносить що-разъ новій соціальний проекти, мимо завзятой опозиції "вольно-думніхъ" гриндеровъ; Лінбахеръ організує клубъ селянськихъ пословъ; гр. Белькреди и кн. Лихтенштайнъ боронять робітниківъ и дрібного промислу. Не ставимо сеї доляності за вздрівъ, — констатуємо толькъ факти. Нѣяка поліція не спинить розвою внутрішніхъ относинъ держави, не зарадить тутъ и найзвичайніша "славянофильська" фраза. Поволи але постійно ступає напередъ розвідникъ отношень, немовъ та вода, що незамѣтно подриває скади. А що тоді, если стане не-минуїтій конфліктъ? — що, если буде неща-сливый? Чи буде тоді внутрі держави яка надвійна обезпека лѣпшої будучності? — чи найдесь яка тревала перегорода систематично-му винародовлюваню славянськихъ племенъ? Чи буде яка можність стримати темні, могучі маси? Держава — не қасарця; централізація, "одноформеність" — нѣчого не обезпечають, если головне звено прорывається. О насъ рѣшають — безъ насъ; не дай Боже, щобъ намъ признали правду — за позно.

Тымчасомъ часъ не стоить. Головный випробований проводникъ Чехівъ Ригеръ стремить до згоды Чехівъ съ Мадярами, — и не безъ успѣху; дставши вже много, дуже много, домагаються Чехи въ замінѣ за ширу лояльність — коронації цѣсаря на короля ческого. Словенцѣ добиваються, хотъ поволи, що-разъ новихъ правъ; такъ само Кроати въ Дальматії. Мимо всѣхъ своїхъ споровъ и не-порозумінь съ Мадярами мають угорські Кроати вже таки запоручену обширну автономію и годатся съ Сербами. Чого-жъ бажати нинѣ Полякамъ въ Австрії? Бувший революціонеръ польський президує нинѣ австро-угорськимъ

спільнимъ делегаціямъ, другій революціонеръ — пынѣ на фотолі министеріальному. Католицкій кроатський епископъ-патріотъ Штросмаєръ тѣшиться що-разъ новими доказами приві-заності свого народу; въ Велеградѣ проготовляється велике католико-славянське свято... Дарма! "Рококо" дуже справедливо и выражено дає "Кіевлянинові" порозуміти, що славянські народи мусять дбати про дякі важній интересы, якъ шовиністичні утопії славяно- "Філівъ", и то славянофілівъ, у которыхъ перше условіе — одноформеність, безъ уваги на те, чи она потрѣбна та можлива, чи згубна! Якъ-же супротивъ того виглядає ви-голосена недавно въ Петербурзѣ програма п. Ламаніскаго: одна вѣра, одинъ языкъ, гегемонія Россії. Бодай ясно; інші славянські племена не можуть сумніватись.

Въ нѣмецкому парламентѣ ударивъ не-давно кн. Бісмаркъ зновъ одинъ разъ дуже енергично на Поляківъ, и закинувъ имъ звѣстній іртѣвъ "od morza do morza". Єсть се лише одна проява бльше безвзглядної тевтонської політики супротивъ Славянъ. Одно польське слово въ школѣ чи въ церквѣ, якаке невміюміхъ побѣдителівъ, знищившихъ только вже племѧ славянськихъ. Намъ здається, що единою рѣшаючою отповѣдею жалізному кан-цлерові, котра-бы разъ на все приостановила замахи пруского тевтонизму, буда-бы держава... спрavedъ "дти моря до моря" — проникнута терпимостю и свободолюбія — славянська Россія.

Ко.

Вѣсти зъ Вѣднія.

Дѣло обсады митрополичого престола у Львовѣ вже порѣшено. Митрополитомъ буде на певно іменованый епископъ-администраторъ Сильвестръ Сембраторичъ. Але іменованье его митрополитомъ буде оголошено ажъ въ мар-тѣ 1885 р., а то зъ тої причини, що правительство сподѣвалося зъскати 2000 зр. зъ ін-терсалаге до того часу.

Такъ само есть вже дѣломъ рѣшенимъ, що епископомъ въ Станиславовѣ буде імено-ваний митратъ дръ Пелешъ.

До Методіївскаго торжества.

Сеї недѣль о 4 год. по полуночи втібулося на запрошеніе Преосв. еп. Сильвестра вѣбра-

Основній черті внутрішнього устрою за-хідно-руської церкви въ XVI и XVII вѣк.

Студія Ореста Левицкого.

(Дальше.)

Господаръ, котрого вмішуванія въ цер-кви дѣла отцы собору такъ боялися, бувъ Жигмонт I, великий князь літовський и разомъ король польський. Онь зовсімъ не бувъ фанатикомъ и гонителемъ православія; проти-нно, се бувъ розумний и впізнѣ вѣротерпимий державець, оказавшій богато услугу самій южно-західній церквѣ. Але въ нѣмъ вже ослабли літовсько-руські традиції его по-передниківъ, а проживачи майже все въ Польщі и звертаючи свою увагу бльше на гдѣ польськихъ дѣлъ, дѣль впізнѣ перенявши тамошній порядокъ и понятія и мимохѣтъ перенеси-ти ихъ и на дѣла літовсько-руські. Якъ звѣстно, вѣрочій принципъ бувъ все чужимъ римо-католицькій церквѣ, основаній на противній принципії — строгоги единовладності. Звѣстно такожъ и то, якъ многочисленній були ріжкі види симонії, підкупствъ и убѣг-анії, съ котрими звязано было въ тую пору держаннѣ бтгъ римського престола духовнихъ достоїнствъ и бенефіцій. Польській король, і другій державець Європы, вели звавяту боргу противъ тихъ убѣгній и добилися того, що вони виключно въ свої руки назначуваніе духовнихъ достоїнствъ и бенефіцій. Польській король, сповинувши порученіе, въдававъ на то немало своїхъ власнихъ грошій, а повернувшись до короля, просивъ винагороди тибѣ — чимъ? Не грошими, а тымъ, щобъ отцеви его, Василю Балашкевичу король надавъ епископський престолъ — въ Луцьку або Володимиру (оба найбогатші), котрый скорше опорожнія. И Жигмонтъ охочто сповинти бажаньїе дрібнаго оплати, якъ впереди ишли римському престолові бтгъ лиць, убѣгав-ши о церквій посады. Користаючись

лдвѣ, котрый скорше опорожнія, и обѣцавъ "твъ епископу никому иншому не отдавати", кромѣ его отца*). А въ 1524 р. якійсь Андрей Дагілевичъ въ Кіївѣ заявивъ королеви, що намѣрявъ стаги священикомъ; а що за ваятъ у него товаръ ему належить въ королевській кафі заплати значної грошової суми, — то бнъ просить, щобъ замѣсть той заплати дати ему въ Кіївѣ три церкви королевського "подавання": миргородську, йорданську и рож-дество-вінську. И король радо згодився на таку влагоду и отдавъ Дагілевичеві три названії церкви съ всѣми маєтками, тымъ бльше що за нимъ вступався князь Константинъ Івановичъ Острожський**). Очевидно, що поступаючи такимъ чиномъ король не руко-водився бажаньемъ намѣreno шкодити православію, ба ледви бнъ п. понимавъ, що его дѣла підточуювали въ саммѣ корені головну силу церковної єпархії и вели ви до розвороту і деморалізації. Якъ-раа тъкъ самъ діявъ розпоряджавъ духовнимъ посадами и въ католицькій церквѣ — и якъ тамъ, такъ и ту передовсімъ заподади стерѣгъ, якъ ему вда-валося, свої верховній прерогативи и дбавъ про збільшеніе королевськихъ доходівъ. Онь впрочемъ допускавъ и истинове поперед-ніхъ выборчихъ порядківъ въ православній церквѣ, але ввѣвъ новий звѣчай, амбрывашій до той-жъ финансової цѣль, бравъ бтгъ православніхъ єпархій и бтгъ монастирівъ грошевій приноси, именно т. зв. "чолобиття" кождый разъ, коли потверджувавъ вибраныхъ ними кандидатівъ на епископскій архімандрій

посады*), с. в. бравъ и бтгъ того, хто хотѣвъ купити собѣ церковну посаду, и бтгъ тихъ, кому "подававъ" єпархівъ. При новомъ королі, Жигмонтъ-Августъ, котрый бувъ бльше вѣротерпимий, якъ отець, выборчий порядокъ обсады вибраныхъ єпархій мѣсць въ за-хідно-руській церквѣ майже зовсімъ выходить въ уживання и застувається убѣгнаньемъ и під-купами у короля и близько него стоячими, або король самъ роздає тії посади въ нагороду ви-служенимъ у него особамъ, не звертаючи нѣякої уваги на моральній ихъ прикмети и въ загалѣ на то, о колько они гдѣній заняли свої достоїнства духовнія.

Такъ мы видимо, що до половины XVI в. попередній устрій західно-руської церкви, котрій не зовсімъ ще бувъ розрушеній, то вже сильно дезорганізов

отра дѣлѣ внутрѣшнѣхъ гр. Толгоя на смерть. Въ послѣднѣхъ днѧхъ арестовано знову въ Петербургѣ многое особѣ подозрѣваемыхъ о тайной агентурѣ въ мѣжъ сима такожь и бѣ официрѣвъ. — „Рол. Согг.“ доноситъ, что россійскій посолъ въ Ватиканѣ, Бутеневъ, получивъ вже призволеніе бѣ правительства вертати назадъ до Риму, до розничуя знову переговоры съ курію, которая отнѣшила до правительства россійскаго знову теперь получшилия. — Амбасадоръ россійскій въ Константиноополи, Неллідовъ, приѣхавъ до Петербурга. — Российскій журналъ переповиненъ теперь процесомъ Ракова, директора скопинскаго банку, который забралъ грошъ сего банку въ свою користь. Жителѣ Скопина розказываютъ про процессъ, что Раковъ мавъ въ мѣстѣ велику силу и что члены городской управы выбиравися лишь на его розказъ. Цѣкава есть рѣчъ, что Раковъ оставилъ въ визнаніи даже побожный и молитва цѣлыми днѧми.

Нѣмеччина Кн. Бисмаркови ведеся ща-
сливо въ его политицѣ заграницей; вѣдь его
планы и змаганія позаморскіи удаются ему якъ
найлѣпше. На конференціи африканской потра-
тилъ бѣтъ позадержати зручно вояжъ незгдній е-
лементы и доказавъ симъ того, что конференція
буде вѣдь могла на слѣдуючій тыжденѣ закончи-
ти. Що конференція африканска буде могла
мимо такъ рѣжнородныхъ интересовъ и погля-
довъ на цѣлу справу закончилися съ новымъ в-
вдоволеніемъ всѣхъ сторонъ, лежить головно въ
тымъ, что откинуто пытаніе власти державной въ
колоніяхъ африканскихъ и увѣгладено интересы
и жаданія Англіи, а именно не ѡддано плавбу
на рѣцѣ Нигеръ подъ межинародну контролю.
Менше щасливо ведеся нѣмецкому канцлерови въ
справахъ внутрѣшнѣхъ. Въ парадахъ комиссіи
парламентарныхъ проявилася всуды сильна опо-
зиція супротивъ субвенционованіи пароходовъ, а
на поинѣ заѣздью парламенту далаася почутіи
сильна критика судовищца войскового, а навѣтъ
прихильники правительства жадали ревизіи воен-
ныхъ законовъ. — Въ Берлинѣ отбувся оногды
тѣснѣшій выборъ посолъвъ до парламенту и вы-
брани зѣстами однѣ вольнодумнѣи а одинъ со-
циалистъ. Берланѣ буде мати отже теперъ яко
своихъ представителѣвъ чотирохъ вольнодумнѣи
и двохъ соціалистѣвъ. — Въ Брауншвайгѣ, де
якъ зѣстото, недавно померъ панчукій кнѧзь, за-
чинаютъ поволи заводити прусскій порядки. Пон-
чатокъ иде, якъ зовоѣмъ природно въ такихъ
случаахъ, насампередъ бѣтъ войска. Давній полки
брауншвайгскіи преобразовуются теперъ на пру-
скіи и будуть зовѣтъ яко прусскіи умундурованіи,
лишь отзнаки на шапкахъ будуть ще почищеніи
брауншвайгскіи. Кн. Бисмаркъ затирає поволи але
постоянно вѣдь давній слѣди роздѣлу Нѣмеччини
на поодинокіи кнѧзѣства.

НОВИНКИ.

— По поводу торжественнаго свята св. о.
Николая выйде слѣдуюче число въ суботу въ
1/2 аркуша.

— Выѣдѣль товариства русскихъ женщинъ въ Станилововъ на першомъ свойѣ заѣданію уконоститу-
тиавася въ слѣдуючій способъ: панѣ Кобриньска
предѣдѣдателька, панѣ Желеховска мѣстопредѣдѣ-
телька, панѣ Бучинська касіерка, панѣ Куриловича-
ева контролорка, панна Начай секретарка, панѣ Порайкова бібліотекарка, панѣ Остерманова и панѣ
Левицка выѣдѣловъ. Выѣдѣль рѣшивъ на тѣмѣ
засѣданію: 1) постаратися о книжочки рахун-
ковъ и протоколъ засѣданію товариства; 2) выго-
товити и разослати членамъ грамоты членъскіи;
3) выпечатати статутъ товариства. Позаякъ фон-
ды молодого товариства надто ще скучи, тоже
рѣшило звернуться до выѣдѣлу тов. им. Шевченка
съ просьбою о безплатне выпечатаніе статутовъ.

— Зъ Черновецъ надоблано намъ съ просьбою до
умѣщена слѣдуючу допись: „Подписане товари-
ства рѣшило выдати илюстровану книжочку, ко-
трабы кромѣ коротко описи житя и дѣлъ высокихъ
членовъ царствующої родины Габобурговъ,
мѣстила такожь всѣ стихотворенія рукої въ честь
тыхже, а и взагалѣ всѣ патріотичніи поезіи. Уда-
ємося прито до всѣхъ Русиновъ австрійскихъ съ
умильною просьбою, надоблести намъ ими сочи-
неніи або у нихъ знаходящіи писатаніи або непе-
чатаніи ще поезіи помянугого роду. Надѣмося,
що наші братя споможутъ настѣ въ сѣмъ дѣлѣ,
котре доказе, що мы австрійскіи Русини дѣломъ
и словомъ доказали любовь къ высочайшому
царствующому Дому. — Литературне товариство
„Руска Бесѣда“ въ Черновицахъ. (Улица Сплени
число 7.)

— Тов. „Академичне Братство“ устроюе завтра въ
комнатахъ „Руска Бесѣда“ вечерницѣ съ опѣ-
вами и отчитомъ п. Ив. Франка: „Маргой днѣ
1848 року“.

— П. Т. Родимціямъ въ Тернопольщина пригаду-
ю, що вѣчерь вокально музикальный заходомъ
„Руска Бесѣда“ въ Тернополи отбудеся въ сали
театральнѣй въ недѣлю, 9 (21) грудня с. р. о. год.
7-ї. Понеже для уникненія стиску можна вы-
лати только обмежене число билетовъ партеро-
выхъ (на мѣсця стоячія), проте Веч. Огцѣ и Чи-
тальни зволять завчасу замовити собѣ потребнє
число билетовъ. До години 6-ои вѣчерь въ не-
мѣлю можна дѣстати билетовъ въ комнатахъ „Ру-
ска Бесѣда“, а отъ 6-ои при каѣсѣ въ сали те-
атральнїй (въ замку). — Загальни зборы
членовъ „Руска Бесѣда“ тогоже днѧ точно о
годинѣ 2 бѣ въ сали „Руска Бесѣда“. —

— Зъ Перемышля пишуть намъ: Театрови рускому
въ Перемышля не то що не получилося, але
що погоршилося — и театръ не можучи бѣграти

навѣтъ заповѣднѣхъ 12 представень, мусить
чимъ скорше вѣздати зъ Перемышля! Переѣ-
дитъ именно до Дрогобича, де вже 23 лат.
грудня дастъ на перве представеніе „Сокольську
дебру“, народну мелодраму стъ спѣвами танци-
ми (музика И. Воробкевича). Надѣмось, що дро-
гобицка интелигенція мѣсцева и доокрестьна на-
городить спрагти театру, понесену въ Перемышля!

— Зъ Дрогобича пишуть намъ: Понеже д. З паз-
доляста заповѣдній зборъ членовъ Бурсы въ
Дрогобича не отбувся за-для недостачи комплету,
длятого запрашу вѣхъ П. Т. Членовъ, якъ и
на Товариства встутити намѣряючихъ, повторно
на загальний зборъ, котрый отбувся вѣ въ то-
рока д. 23 лат. грудня о год. 2 по полудини
въ монастыре ѿ. Василія на 1 поверсї, сло-
вакъ справа Бурсы и дѣла товариства вымага-
ють живѣйшого занятесованія зѣ стороны Вл.
Публичности. Особѣнъ запрошеніе не будеся роз-
сылать. Порядокъ денный: Выѣдѣль Выѣду, про-
вѣрене рахунковъ, умѣщень капиталовъ и внесе-
нія членовъ. Просите о виплату вкладокъ. —
А. Торонський, предѣдѣтель.

— Выѣдѣль филии общества им. М. Качковскаго въ Дро-
гобичи має честе всѣхъ П. Т. членовъ филии за-
просити на загальне зображеніе, котре от-
будеся въ середу днѧ 19 (31) грудня с. р. о 1
годинѣ по полудини въ сали театральнїй по слѣ-
дующей програмѣ: 1) Открытие зображенія черезъ
предѣдѣтеля. 2) Справозданье секретаря. 3) Справ-
озданье касіера. 4) Отчитъ: „О народнѣй тор-
говли, о сельскіи крамницяхъ и о промысловъ ре-
мбоничомъ.“ 5) Выѣдѣль предѣдѣтеля и членовъ
выѣду. 6) Внесенія поодинокихъ членовъ. Отъ
Выѣду филии общества им. М. Качковскаго въ
Дрогобичи. И. Скобельскій, предѣдѣтель. В. Па-
славскій, секретарь.

— О. Ружицкій а „Дѣло“. Деякъ наша газеты съ
тріюмфомъ рознесли всему миру ущаливуючи
ихъ вѣсть, що о. В. Ружицкій позывавъ (?) „Дѣло“
передъ судъ, — за що? — за то, що „Дѣло“ въ
звѣстнѣй нашимъ читателямъ статія поважалося
занятися основнѣшіе дѣломъ бѣтъ давнія вже о. Ру-
жицкимъ проектованого фонду на закупно землѣ.
Статія та була написана по вѣчу въ Долинѣ, де
закупно землѣ було ѡбдане и обговорюване.
Чого-жъ дамагалося „Дѣло“? Зѣбто, що наша
народна організація має що багато хибъ. Нераз-
лучаєсѧ, що збираються складки людми загально
пovажными и народолюбными на дуже патріо-
тичнѣи и хосеніи цѣлі, — при нашомъ убожествѣ
тягнєсѧ то роками, неразъ на довгій часъ и слухъ
о нихъ загibaе, бо цѣлі народнѣи богато а
датки идуть поволи и скучо. Що жъ дивного, що
„Дѣло“, признаючи о. В. Ружицкому високій пат-
ріотизмъ и якъ найбліжчу волю, поважалося пред-
ложити ему, щоби, коли вже такъ тишили Фон-
домъ збираються, зволивъ такожъ змитися лѣпшию
и ширшою организацію свого почину. Дуже тобе добрѣ
що складки умѣщуються на тепер въ „Нар. Домѣ“,
та вирочимъ зображеній капиталъ такій ще
невеликій, що навѣтъ симѣнно було бы донускати и
найменшу тѣнь якоись тутъ некорректности,
— але все таки поважамося спытаги, що буде,
якъ складки тїа, допустимъ, за только а только
лѣтъ дѣйтуть до кольканайцать, колькасєсѧ ти-
сячѣвъ? Що тогоды має „Нар. Домъ“ съ ними
робити, хто має о нихъ рѣшати: якъ и коли ихъ
ужити? Чи жъ не лѣаше будо-бы вже тепер о
тому подумати? Мертвий грощъ самъ про себе
не єсть ще хоснѣмъ. Намъ здавалось въ здаєсѧ,
що съ великою користю для ѡдненесеною о. Ру-
жицкимъ патріотичнѣи дѣла було бы, коли бъ за-
вязавися на то особній комитетъ, чи товариство,
котре-бы и постїонну контролю складокъ провадило
и всѣми подрѣбностями переведенія задуманого о. Ру-
жицкимъ. Деякъ занялся, а то тишиль больше, що якъ неда-
вній досвѣдъ настѣ поучуе, навѣтъ безмѣрно важнѣ,
зѣбрани вже, фонды наші народнї (мѣжъ тими и
самі деноизги „Нар. Дому“) не конче пево, ба
самовладно — въ найбліжшої вѣрѣ! — була умѣ-
щуванія. На тишиль становищи мы стояли и стояли
будемо за-для загального добра народнѣи и мы
справдѣ не можемо поняти, чимъ тутъ може хо-
ско-бліяти? Впрочому „Дѣло“ порушило явну,
бѣтъ давнія звѣстнту рѣчъ, голошенну у всѣхъ ру-
сихъ часописяхъ. Що до самого позву, то ц. к.
прокураторія, до котрои дававсь бувъ о. Ружицкій,
що передъ двома мѣсяцями, отмовила его просвѣ-
поставити „Дѣло“ въ станъ обжалованія, а о як-
и-комъ іншомъ позвѣ доси нѣчого намъ не зѣбто. —
Здаєсѧ, що самъ о. Ружицкій прїшовъ до пере-
свѣдженія, що намъ анѣ єшилося — єго личнѣстъ
чимъ-небудь окоробити. Впрочому мы готовий ко-
же наше слово и передъ судомъ оправдати.

— Вечерницѣ „Рускихъ Дамъ“, що отбувися ми-
нувши недѣль въ великої сали „Нар. Дому“,
були безшерено однѣ зъ найбліжшайшихъ, и лишь
жаль, що дощь и дуже неспірітній воздухъ не
дозволили зѣбрати публіцѣ такъ численно, якъ
се повинно бути при такъ займаючої програмѣ
вечерка. Найбліжше значеніе надавъ сему вечер-
кови отчитъ п. инженера Джулінського о теле-
фонахъ, мікрофонахъ и фонографахъ, сполучений
съ експериментами. Хто не видѣвъ ще нѣкоги
прирядовъ найбліжшого винчайду а отда-
ючихъ такъ велику прислуго людямъ въ ихъ
нинѣшнімъ жити, може справедливо жалувати,
коли не бувъ на сїмъ вечерку, бо не скоро зно-
ву лучится такъ догдна случайностъ побачити
сїй приряди и почути такъ ясні и зрозумілі по-
ясненія, якъ п. Джулінського. Середъ сїль бувъ
установленій однімъ придрои телефоновъ съ ап-
аратомъ сигнальнимъ а придрои телефоновъ съ ап-
аратомъ до стації кореспонденційної на третомъ
поворсѣ „Народ. Дому“. П. Джулінській вяслививъ
и магнетизму, пояснивъ насампередъ рисункомъ
на таблиці цѣлы складъ телефону, а оттакъ
приступивъ до експерименту. Кождый зъ присут-
нїхъ приступавъ до телефону и розговорювало
черезъ телефонъ съ стацією установленою на тре-
томъ поверсѣ, або слухавъ отбуваючогося тамъ
шоу. Одесля наступило поясеніе микрофону и
фотографу; тобъ послѣдній бувъ особливо займа-
чий. Хто хотѣвъ, говоривъ до сего приряду, а
оттакъ машина отдавала знову тѣ самі слова и
таки самимъ голосомъ, якъ до неї говорили. Прочи
точки програмы вечерка, якъ хоры, гра на
Фортепіанѣ паны Б. и т. д. отбувалисѧ такожъ хо-
рошо; лишь забава — и то переважно за-для не
конче численної публіки — не могла зъразу
якося оживитися. Въ загалѣ однакожъ и забава
випала добре а зводена публичнѣсть розбѣшила
въ познанію порою домобъ.

— Въ „Академичномъ Братствѣ“ отбувся ми-
нувши суботы отчитъ тов. Козакевича о поемѣ Ку-
лиша „Магометъ и Хадиза“, котрый викликавъ
мѣжъ зображеніями товарищами дуже живу диску-
сію, треваючи майже до 10 год. вечоромъ. Съ
пріятностю назначити мусимо, що жити товари-
стико и наукове въ нашомъ товариствѣ студент-
окъ розвиваєсѧ якъ найкрасше и сїдѣчи до
живомъ занятесованію нашої молодежі сучас-
ної науковою и літературою.

— Засѣданье „Етнографично-статистичнаго Кружка“ отбувся
минувши суботы отчитъ тов. Козакевича о поемѣ Ку-
лиша „Магометъ и Хадиза“, котрый викликавъ
мѣжъ зображеніями товарищами дуже живу диску-
сію, треваючи майже до 10 год. вечоромъ. Съ
пріятностю назначити мусимо, що жити товари-
стико и наукове въ нашомъ товариствѣ студент-
окъ розвиваєсѧ якъ найкрасше и сїдѣчи до
живомъ занятесованію нашої молодежі сучас-
ної науковою и літературою.

— Въ „Академичномъ Братствѣ“ отбувся ми-
нувши суботы отчитъ тов. Козакевича о поемѣ Ку-
лиша „Магометъ и Хадиза“, котрый викликавъ
мѣжъ зображеніями товарищами дуже живу диску-
сію, треваючи майже до 10 год. вечоромъ. Съ
пріятностю назначити мусимо, що жити товари-
стико и наукове въ нашомъ товариствѣ студент-
окъ розвиваєсѧ якъ найкрасше и сїдѣчи до
живомъ занятесованію нашої молодежі сучас-
ної науковою и літературою.

— Въ „Академичномъ Братствѣ“ отбувся ми-
нувши суботы отчитъ тов. Козакевича о поемѣ Ку-
лиша „Магометъ и Хадиза“, котрый викликавъ
мѣжъ зображеніями товарищами дуже живу диску-
сію, треваючи майже до 10 год. вечоромъ. Съ
пріятностю назначити мусимо, що жити товари-
стико и наукове въ нашомъ товариствѣ студент-
окъ розвиваєсѧ якъ найкрасше и сїдѣчи до
живомъ занятесованію нашої молодежі сучас-
ної науковою и літературою.

— Въ „Академичномъ Братствѣ“ отбувся ми-
нувши суботы отчитъ тов. Козакевича о поемѣ Ку-
лиша „Магометъ и Хадиза“, котрый викликавъ
мѣжъ зображеніями товарищами дуже живу диску-
сію, треваючи майже до 10 год. вечоромъ. Съ
пріятностю назначити мусимо, що жити товари-
стико и наукове въ нашомъ товариствѣ студент-
окъ розвиваєсѧ якъ найкрасше и сїдѣчи до
живомъ занятесованію нашої молодежі сучас-<

